

Երվանդ Նազարեթյան

Գյումրիս

Քաղաք ջան, էս ինչըդ անուշ ես,

Երկնի տակ դու իմ բաց թանգարան,

Օր դայդով խոսաս գը միշտ ըսպես՝

Նախշագարդ քարերով քո անձայն:

Եկել եմ հարագատ գիրկդ անշեջ,

Ու հետդ անդադար կխոսամ,

Խնդամ ու հուզվիմ գը մտքիս մեջ,

Ես հավերժ քու հետդ կմնամ:

Վարպետաց փողոցն է ծո', աշե,

Ավոն է ծանր ու մեծ հոս նստած,

Շիրագը հայրենիք կերգե,

Ֆռունգն էլ խնդա գը աչքը թաց:

Մայրերդ մշակույթ կշնչեն,

Դարբնոց է քայլ առ քայլ ու դուքան,

Այս խոսքդ միշտ ընթես թող հնչէ,

Օր ծաղկիս դու ըղպես ու ըղքան:

Լուռ երկեն, օր երգեն բարձրաձայն,

Ես քեզի սիրեն գը գժի պես,

Երկնի տակ դու իմ բաց թանգարան,

Քաղաք ջան, Էս ինչըդ անուշ ես: